

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311010158
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4311010158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovanej J. Z. T. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 21.01.2015, sp. zn. 2T/30/2011, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20. októbra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanej:

J. Z. T., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom M. XX,
na slobode,

u k l a d á :

podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona s poukazom na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j/ Trestného zákona, podľa § 56 odsek 1, 2, § 57 odsek 1, 2 Trestného zákona peňažný trest v sume 800 (osemsto) eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť obžalovanou úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

odôvodnenie:

Hore uvedeným rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len súd I. stupňa) bola obžalovaná Z. T. uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. na skutkovom základe, že :

dňa 31.12.2006 v čase o 09.10 hod. viedla osobné motorové vozidlo značky Honda CR-V s evidenčným číslom S. po ceste č. Z od obce T. v smere na obec Y. v okrese S., kde v km 36,911 neprispôsobila rýchlosť jazdy vozidla svojim schopnostiam, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, čím porušila povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 15 odsek 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, následkom čoho na zľadovatenej vozovke po predbiehanom manévri v ľavotočivej zákrute došlo k strate stability vozidla, po čom s vozidlom zišla mimo vozovku a pravou prednou stranou narazila na protíľahlý svah priekopy, kde následne stočilo zadnú ľavú stranu vozidla, ktorá narazila do steny svahu priekopy, po čom zostalo

vozidlo stáť a následkom dopravnej nehody došlo k zraneniu K. N., ktorý sedel na sedadle spolujazdca vpredu, ktorý utrpel nadlakt'ovú zlomeninu pravej vretennej kosti trieštivého typu s posunom úlomkov, tržnú ranu v čelospánkovej oblasti hlavy vpravo, zmliaždenie, krvnú podliatinu a škrabance na čele vpravo, zmliaždenie a krvnú podliatinu nosa a na tvári vpravo s dobou liečenia najmenej 12 týždňov s následným doposiaľ trvajúcim obmedzením hybnosti v lakťovom kĺbe vo všetkých kvalitách, pričom zranenie pravej ruky bol sprevádzané nutnosťou operačného riešenia zlomeniny dňa 02.01.2007 s hospitalizáciou od 01.01.2007 do 04.01.2007 a potrebou nosenia sadry a ortézy pod dobu niekoľkých mesiacov.

Za to jej uložil :

- podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 1 roka,
- Podľa ô§ 61 ods. 1,2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených K. N., Union ZP a.s., VŠZP a.s. Bratislava, s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadla obžalovaná. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedla, že odvolaním napáda výroky o vine a treste napadnutého rozsudku, s ktorým nesúhlasí a považuje ho za nezákonné. Vytýkala súdu I. stupňa, že nepostupoval podľa § 2 ods. 10, 12 Tr. por. Poukazovala na pripojený priestupkový spis a popis skutku v ňom uvedený, ktorý je totožný so skutkom v napadnutom rozsudku. Preto s poukazom na zásadu ne bis in idem, § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por., článok IV protokolu č. 7 k Dohovoru Rady Európy o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sa domáhala zastavenia trestného stíhania. V ďalšej časti odvolania poukazovala na jednotlivé vo veci vykonané dokazovanie, ktorým nebolo preukázané jej zavinenie ani spáchanie žalovaného trestného činu. Výpovede a tvrdenia poškodeného nepovažovala za vierohodné a pravdivé, ktoré boli navyše vyvrátené i vykonanými dôkazmi. Z listinných dôkazov - lekárskej správ vyhotovených v deň nehody a z protokolu o nehode v cestnej premávke a vyjadrení lekárov vyplýva, že poškodený nemohol pri dopravnej nehode utrieť takéto bolestivé zranenie, ktorého diagnostika je už na prvý pohľad jasná. Toto zranenie mohol poškodený utrieť po tom, čo opustil NsP Levice. Namietala :

- poškodeným uvádzanú motiváciu jej konania, pretože nemala snahu niečo zakrývať a manipulovať a rovnako tak aj sľub, ktorý podľa poškodeného mu mala dať,
- závery znalca MUDr. Cikatricisa a ktoré sú založené na hypotetických úvahách a mylnej domnienke,
- nevykonanie dôkazu znaleckým posudkom znalca MUDr. Malého, ktorý predložila súd, čím jej bolo znemožnené právo vyplývajúce z § 2 ods. 10, 14 Tr. por., pretože tento znalecký posudok vyvracia nesprávne závery znaleckého posudku Lege Artis s.r.o.

Vytýkala súdu I. stupňa, že:

- tento nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu, keď do konania nepribral znalecký ústav, ale znaleckú organizáciu Lege Artis s.r.o., ktorej posudok považovala za jednoznačne nesprávny, vrátane toho, čo uviedol na hlavnom pojednávaní znalec MUDr. Andráš,
- nepostupoval v zmysle zásady in dubio pro reo,
- sa nevysporiadal s rozpornými výpoveďami poškodeného a jeho rodičov,
- jeho záver o tom, že jej výpovede a výpovede jej manžela obsahujú drobné odlišnosti je nesprávny a nie sú medzi nimi rozpory.

Navrhla vyhovieť odvolaniu a oslobodiť ju spod obžaloby z dôvodu uvedeného v § 285 písm. b/ Tr. por., alternatívne sa domáhala uloženia peňažného trestu bez uloženia bez trestu zákazu činnosti, pretože podmienkový trest odňatia slobody považuje za značne represívny s poukazom na dobu, ktorá uplynula od dopravnej nehody, počas ktorej viedla riadny život a nedopustila sa žiadneho protiprávneho konania.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaná zotrvala na písomných dôvodoch odvolania a uviedla, že po tak dlhej dobe sa už nedá presne ustáliť, kedy vzniklo zranenie poškodeného, poukázala na závery znaleckého posudku MUDr. Jozefa Malého, poškodený N. mal v roku 2011 podať oznámenie na OR PZ Nitra v súvislosti s tým, že

mu mala byť odcudzená hotovosť na stanici záchranej služby v U., ako bolo toto oznámenie vybavené nevedela uviesť,

- zástupkyňa krajského prokurátora uviedla, že súd I. stupňa správne zistil skutkový stav, dôkazy správne vyhodnotil vrátane preukázania zavinenia obžalovanej keď zranenie poškodeného je v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, uložený trest považovala za zákonný a primeraný a odvolanie obžalovanej za nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, za rešpektovania zásady zákazu „reformatio in peius“, a zistil, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné a to do výroku o treste.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku a po vykonaní potrebného a možného dokazovania v rozsahu uvedenom v ostatnom rozhodnutí odvolacieho súdu pod sp. zn. 1To/35/2012. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku svojím spôsobom poukázal na obsahy jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov, keď v tomto popise, ktorý by mal obsahovať len právne relevantné skutočnosti a fakty, poukázal aj na otázky a odpovede procesných strán, svedkov a znalcov. V ďalšej časti odôvodnenia (strany 12-15) uviedol aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení jednotlivých dôkazov vrátane vyhodnotenia obhajoby obžalovanej, návrhov na doplnenie dokazovania, pričom poukázal aj na jednotlivé dotknuté ustanovenia príslušných právnych predpisov a na jednotlivé zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu.

Súd I. stupňa správne zistil, že vykonané dôkazy spoľahlivo preukazujú skutkové zistenia uvedené v tzv. skutkovej vete výroku o vine, a spáchanie skutku obžalovanou, ktorá ním naplnila všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a/ Tr. zák. vrátane znaku uvedeného v § 138 písm. h/ Tr. zák.

Niet pochyb o tom, že súd I. stupňa sa musel vysporiadať prioritne v zásade s dvomi protichodnými dôkazmi - tvrdeniami a obhajobou obžalovanej a tvrdeniami a výpoveďami poškodeného K. N.. Okrem individuálneho hodnotenia týchto dôkazov správne tieto subjektívne dôkazy vyhodnocoval aj v súhrne s ostatnými dôkazmi - svedeckými, znaleckými a listinnými (a medzi nimi osobitne najmä výpovede lekárov a znalcov k vzniku zranenia poškodeného N. - nadlaktovej zlomenine pravej vretennej kosti), to všetko za vyhodnotenia rozporov, ktoré vo veci vznikli. Postup súdu I. stupňa tak odvolací súd hodnotí ako súladný s kritériami vyplývajúcimi z § 2 ods. 12 Tr. por. a preto na obsah odôvodnenia v podrobnostiach odvolací súd len odkazuje keď si osvojuje právne úvahy a právne závery súdu I. stupňa tam uvedené.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovanej, tak tieto nemožno považovať za akceptovateľné a dôvodné. Časť týchto námietok je len opakovaním tých námietok, ktoré boli vznesené v konaní pred súdom I. stupňa a s ktorými sa súd I. stupňa správne a dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. K druhej časti týmto námietok, ktoré sú relevantné v danej veci, odvolací súd uvádza nasledovné.

Nie je možné akceptovať námietku, že napadnutý rozsudok je „nezákonný“. Tento bol vydaný vecne a miestne príslušným súdom, ktorý je ústavným a zákonným orgánom štátu s kompetenciou rozhodovať o vine a treste za trestné činy, teda o obžalobe prokurátora v trestnom konaní.

Vo všeobecnosti je možné konštatovať, že postih páchatela v priestupkovom konaní nebráni tomu, aby neskôr došlo k trestnému stíhaniu a k postihu v zmysle Trestného zákona. V danej konkrétnej veci je potrebné konštatovať, že skutok, za ktorý bola obžalovaná postihnutá v priestupkovom konaní č. ORP-

P-899/DI-V-2006 obsahuje popis faktov, za akých došlo k dopravnej nehode, pričom len konštatuje, že došlo k zraneniu aj poškodeného K. N.. Je evidentné, že v čase vydania tohto rozhodnutia v priestupkovom konaní (11.01.2007) nebolo správne orgánu zrejme, že poškodený utrpel aj také zranenie, ktoré vzhľadom na jeho závažnosť napĺňalo znaky ťažkej ujmy na zdraví v zmysle Trestného zákona (toto poškodený v rámci objasnenia priestupku neuviedol), preto nemožno konštatovať totožnosť skutku v priestupkovom konaní (kde sa uvádza len zranenie vyžadujúce si liečbu do 6 dní bez PN) a v obžalobe. Preto nie je ani možné aplikovať obžalovanou navrhovaný postup na zastavenie trestného stíhania, pretože nedošlo k porušeniu zásady ne bis in idem vyjadrenej v § 2 ods. 8 Tr. por.

Súd I. stupňa plniac pokyn odvolacieho súdu na pribratie ústavu do konania, po tom čo zistil, že takýto ústav nie je zapísaný v zozname ústavov vedených Ministerstvom spravodlivosti SR, správne rozhodol o pribratí kompetentnej znaleckej organizácie Lege Artis s.r.o. do konania. Preto tento dôkaz, vrátane výsluchov MUDr. Andráša, bol získaný zákonným spôsobom a bol plne použiteľný ako dôkaz v konaní pred súdom, a preto námietku obžalovanej odvolací súd nepovažuje za dôvodnú.

Je právom procesnej strany, obžalovanej podávať návrhy na doplnenie dokazovania (§ 34 Tr. por.) o tom, či tieto návrhy súd prijme a vykoná a to s poukazom aj na procesné ustanovenie § 2 ods. 11 a § 238 ods. 2 Tr. por., podľa ktorých súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Po podaní obžaloby súd rozhoduje samostatne všetky otázky súvisiace s ďalším konaním a je povinný, nečakajúc na ďalšie návrhy, urobiť všetky rozhodnutia a opatrenia upravené týmto zákonom, ktoré sú potrebné na skončenie veci a na výkon súdneho rozhodnutia. Preto správne uplatnenie práva súdu I. stupňa, ktorým rozhodol o tom, že dôkaz znaleckým posudkom MUDr. Jozefom Malým navrhnutý obžalovanou nevykoná (č.l. 641-642), v žiadnom prípade nemožno považovať za porušenie práv obžalovanej ani zásady vyjadrenej v § 2 ods. 14 Tr. por. tak, ako si to mylne vysvetľuje obžalovaná. Jej práva boli dodržané v celom trestnom konaní a bola jej poskytnutá plná možnosť na ich uplatnenie a to najmä v konaní pred súdom, kde mala za dodržania zásad bezprostrednosti a ústnosti možnosť vyjadriť sa ku každému dôkazu, prezentovať svoje stanoviská a predkladať aj dôkazy. Vzhľadom na to, ani túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

Preskúmaním výroku o treste odvolací súd zistil, že súd I. stupňa nebol dôsledný pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Správne u obžalovanej zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a splnenie podmienok na postup vyplývajúci z § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. I keď v rámci právnych úvah poukázal na okolnosti prípadu, možnosť nápravy obžalovanej a časový odstup (neuvádza od čoho, ale zrejme mal na mysli od spáchania skutku) tieto okolnosti bližšie nekonkretizuje a neuviedol ani bližšie právne úvahy ako ich vyhodnotil. Rovnako tak v tejto časti odôvodnenia napadnutého rozsudku absentujú právne úvahy, ktoré by odôvodňovali aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Len poukázanie na to, že obžalovaná nemala doposiaľ zadržaný vodičský preukaz a že v evidenčnej karte vodiča má dva záznamy nepostačuje.

Z hore citovaného priestupkového spisu vyplýva, že obžalovanej bol zadržaný vodičský preukaz dňa 31.12.2006 po dopravnej nehode a bol jej vrátený dňa 11.1.2007 po prejednaní priestupku. Z aktuálnej evidenčnej karty vodiča, ktorú si vyžiadal odvolací súd vyplýva, že obžalovaná má tri záznamy v evidenčnej karte vodiča z rokov 2005-2007 pre porušenie pravidiel cestnej premávky, za ktoré bola postihnutá pokutami, z nich jeden záznam sa týka priestupku po spáchaní žalovaného skutku. Vzhľadom na zásadu zákazu reformatio in peius nemohol odvolací súd vychádzať z troch záznamov, ale len z dvoch, tak ako ich konštatuje súd I. stupňa.

V súvislosti s okolnosťami prípadu - dopravnej nehody a trestného stíhania je potrebné posudzovať aj konanie samotnej obžalovanej, ktorá ako vodička motorového vozidla, ktorá zapríčinila dopravnú nehodu vykonala všetky potrebné a nevyhnutné opatrenia, ktoré jej vyplývali zo zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Od tejto doby v podstate viedla riadny život a nebola súdne trestaná a spáchala len jeden priestupok, ktorý je však už zahladený. Súd I. stupňa vôbec nevyhodnotil ani správanie poškodeného, ktorý i napriek riadnemu poučení v priestupkovom konaní neuviedol všetky zranenia, ktoré utrpel pri dopravnej nehode, pretože ak by tak bol urobil, bolo by trestné stíhanie začaté už v tej dobe a nie až s odstupom viac ako 3 rokov. V tejto súvislosti poškodený N. sám priznal, že sledoval zištný motív, vzhľadom na sľub obžalovanej. Preto v tomto smere bolo potrebné prihliadnuť na konania oboch - obžalovanej i poškodeného. Aj takéto oneskorené začatie trestného stíhania malo svoj nezanedbateľný vplyv na zisťovanie skutkového stavu veci a na konečné rozhodnutie.

Vychádzajúc aj z týchto doplnených právny úvah odvolací súd dospel k záveru, že uloženie kombinácie podmieneného trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti súdom I. stupňa je možné považovať u obžalovanej za trest neprimerane prísny v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por., pretože v tejto súvislosti sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre trestné stíhanie v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Toto bolo dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku treste.

Odvolací súd osvojujúci si záver súdu I. stupňa o zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a postupu vyplývajúceho z § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. zistil, že pre splnenie účelu trestu predpokladaného v § 34 ods. 1 Tr. zák. bude postačujúce uložiť obžalovanej iný druh výchovného trestu ako trestu peňažného v sume 800 eur. U obžalovanej zistil, že táto je zamestnaná s priemerným mesačným čistým príjmom okolo 800 - 900 eur, nemá žiadnu zákonnú vyživovaciu povinnosť. Takto uložený druh a výmera trestu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu ako aj osobe obžalovanej a možnosti jej nápravy. Obligatorne s poukazom na § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Vzhľadom na zistené fakty ohľadne osoby obžalovanej, jej predchádzajúceho spôsobu vedenia života, by vzhľadom na záznamy v karte vodiča o priestupkoch v cestnej premávke - u ktorých je však nutné zároveň konštatovať, že je ich potrebné považovať za zahladené - by prichádzalo u nej do úvahy uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu maximálne 1 roka (vzhľadom na zákaz reformatio in peius). Uloženie takéhoto trestu po takmer 9 rokoch od spáchania skutku, keď - okrem jedného postihu začiatkom roka 2007 - nebolo zistené, že sa obžalovaná dopustila porušenia pravidiel cestnej premávky, by bolo kontraproduktívne a zjavne v rozpore s účelom trestu. Preto odvolací súd takýto druh trestu obžalovanej neuložil.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu iných výrokov napadnutého rozsudku, rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 306 ods. 1 Tr. por.).